

Betyárbohócok

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXX. évfolyam, 22. szám, 2026. május 29.

Szijjártó Péter tizenkét éven át volt külgazdasági és külügyminiszter, kis híján megdöntve Péter János, a püspökből lett kommunista KB-tag történelmi rekordját. Sőt, ha hozzászámítjuk azt a két évet, amikor a Miniszterelnökség nemzetközi kapcsolatokért felelős államtitkáraként afféle párhuzamos külügyminiszter volt a romeltakarításba belefáradó Martonyi János mellett, meg is döntötte. Bőven volt hát ideje, hogy a nemzetet szolgálja esküjéhez híven, ehhez képest számos olyan nagyszabású akciója volt, amelyet sem a közérdek, sem a piaci logika, sem az elemi emberi tisztesség szempontjai szerint nem lehet értelmezni. Feltételezhető tehát, hogy indítékai a közérdek, a piaci logika és az elemi tisztesség határain kívül estek. A magyar gazdaság és külpolitika hozzáláncolása az orosz szénhidrogénekhez, a kínai export (lásd Budapest-Belgrád-vasút) és a kínai járműipar érdekeihez, mindezt az ország Európán kívüli, hosszú távú eladásítása árán, unokáink is nyögni fogják, vagy a kínai lélegeztetőgépek behozatala háromszázmilliárdért, amelyekből aztán egy darabot sem sikerült eladni (próbálták vajon?) - mindez csak úgy magyarázható racionálisan, ha valakinek az érdeke. És az a valaki nem a köz vagy veretesebb szóval a nemzet, hanem feltehetően az, aki ezeket az üzleteket köti, valamint barátai, ismerősei s egyéb ügyfelei.